

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Даме и господо посланици, нисам срећан што се налазим данас на овом месту са задатком који имам, који сам добио од своје странке и од коалиције којој ова странка припада. Сигуран сам да нико у

овој сали није срећан због тога што данас морамо изабрати новог председника Владе Србије. Надам се да сви деле исти тип несреће, да им је жао због тога што се десило, да је свима јасно да је убиство премијера Ђинђића губитак једног великог човека, за његову породицу, за његову политичку странку, за ову државу, али да тај губитак не сме да буде никоме разлог да се прикривено или отворено радује томе што је тиме извршена дестабилизација српске Владе, а самим тим и саме државе Србије.

То убиство није само обрачун мафије са оним ко је са највише жара хтео да се обрачуна са том мафијом. То убиство има своју јасну политичку позадину и своје јасне политичке инспираторе. Очекујем да истрага која се спроводи утврди ко су и инспиратори, политички и финансијски, овом убиству и да, заједно са онима који су га и технички извршили, буду ускоро приведени закону.

Оно што је обавеза свих нас који смо имали ту част да радимо са Зораном Ђинђићем је да наставим оно што је он заједно са својом Владом започео пре нешто више од две године. Зато, ви ћете касније добити један текст који није експозе у правом смислу речи, јер и ово није нова Влада у правом смислу речи. Ово је ванредно стање у Влади, односно одлука која је произведена вишом силом. У том тексту који ћу ја да вам препричам, биће јасна дефиниција онога што ће бити посебни приоритети Владе Србије у наредном периоду, што не значи да ће они приоритети који су постављени пре две године бити даље рађени са мањим интензитетом. Напротив. Моја идеја је била да ових седам ствари које ћу вам ускоро рећи потенцирам као најважније ствари које треба чинити одмах и чинити до краја мандата ове владе, а то значи до краја мандата ове скупштине.

У овом тренутку нам је јако потребна политичка стабилност, не због скупштинске већине и Владе која држи власт у овој држави, него због државе саме. Зато унапред позивам све оне из позиције, али и из опозиције,

посебно оне из опозиције који су сигурни да нису учинили ништа чињењем или нечињењем да дође до ситуације у којој је стварана атмосфера да председник Владе може да буде убијен и атмосфера у којој је он убијен, да са своје стране дају, на начин на који они одреде, али и на начин који ће бити јасно препознат, допринос томе да се изврши политичка стабилност у нашој држави, понављам, због државе, због њених грађана.

Као што сам рекао, предлог састава Владе који ћу вам на крају рећи није ништа ново. Покушаћу, заједно са другима, да бар делом надоместим тај губитак који је настао убиством председника Ђинђића, али Влада остаје у истом саставу, на истом путу, са истим задацима, са истим циљевима и са истим људима који ће спроводити програм који сте усвојили пре две године и нешто дана.

Оно што су посебни приоритети у овом тренутку, то је борба против организованог криминала, израда новог и модерног устава Србије, стварање опште политичке стабилности у нашој држави, као услов за стабилност у региону и даља изградња и очување државне заједнице Србије и Црне Горе, као услов за европске и светске интеграције.

Четврти приоритет је наставак са започетим економским реформама, приватизацијом и претварањем постојеће друштвене привреде у једну здраву и ефикасну привреду, реформу здравства, образовног система и система пензионог осигурања.

Промена законодавства, као пети приоритет, посебно оног пословног, као услов за привлачење што више инвестиција у нашу државу.

Шести приоритет је стварање стабилних демократских институција и наставак започете изградње система јавних служби, које треба да постану, у пуном смислу те речи, сервис грађана који ће радити у интересу тих грађана.

Седми приоритет је наставак дипломатских, политичких и свих државних активности у обезбеђивању права која држава Србија има на Косову и Метохији по Резолуцији 1244.

Борба против организованог криминала има своју актуелизацију, најинтензивнију у убиству премијера.

Али, као и сви грађани ове државе и ви сте сведоци да она није почела у уторак 12. марта, да је борба против организованог криминала почела много раније, да је пут до стварања механизма да би та борба постала ефикаснија био тежак, да је Закон о борби против организованог криминала у овом парламенту усвојен пре више од пола године, у тадашњем Савезном парламенту, да је морао да сачека тек крај године и тек тада су створени услови за активирање закона који сте ви донели.

Било је потребно неколико месеци, два месеца, да се специјални државни тужилац, као нова институција, и персонално и технички реши. Када је специјални државни тужилац почео са својим послом и када су били остварени први резултати, када је било питање сата а не питање дана када ће бити ухапшени први осумњичени, за које су докази скупљани радом специјалног државног тужиоца, премијер је убијен.

Оно што нам даље предстоји у борби против организованог криминала је јачање оних институција које имају најважнију улогу у тој борби. Ту, пре свега, мислим на полицију и судство, у техничком, материјалном, али и у кадровском смислу. Сведоци смо да је и по старим законима, у оном систему када није било баш толико правих механизма за ефикасну борбу против криминала, било пуно примера да су полиција и тужилаштво учинили доста да криминалци буду изведени пред лице правде, а да је онда, некомпетентним или корумпираним тумачењем права, од стране неких судија, не свих, од мањине, али он оне активне - прљаве мањине, дошло до тога да многи од њих, уместо да буду у притвору, да им се ефикасно суди и да буду осуђени на заслужене казне, бивају пуштени на слободу зато што је неопходно да чувају своју стоку или зато што је неопходно да се као добри трговачки путници боре за своје парче хлеба, или зато што је неопходно да се врате арсеналу од пола тоне експлозива, бомби и муниције, зато што им је то успомена на неког пријатеља и не могу дуго да буду одвојени од те успомене. Имали смо такве случајеве.

Имали смо и познати случај Милановића, где је правоснажно осуђен, где је пуштен да оде на одмор, што могу да разумем, и након тога је пуштен да завршава још неке ствари и завршио је за себе привремено неке ствари, а то значи да је привремено избегао затворску меру која му је била досуђена.

Мислим да свако од вас има много примера у свом граду, у својој средини, где је било парадоксално сазнање о томе зашто су неки људи, који су не осумњичени, не да се прича да они раде кривична дела, него за оне људе где је доказано да су чинили кривична дела, од стране надлежних институција је доказано, да су на слободи, да су пуштени. Акција која је поведена 12. марта ове године, као што сте чули из саопштења МУП-а и Владе Србије, је дала резултате. Преко 750 људи је приведено, а против доброг броја њих је одређен притвор. Нађена је, за сада, врло значајна количина експлозива, бомби, оружја, средстава везе, свих оних ствари које су недозвољене за поседовање код приватног - физичког лица и свих оних ствари које су јако добри инструменти - алат за криминал.

Та акција ће бити настављена. Оно што полиција и судство морају да добију то је да у техничком и технолошком смислу буду на нивоу века у коме се налазимо, године у којој се налазимо. Ранији режим је улагао максимално у пендреке и водене топове, у све оно што је полиција могла да користи само против политичких противника, али је криминалистичка полиција била потпуно запуштена и за ове две године влада Зорана Ђинђића је учинила доста, али ипак недовољно да технолошки ниво буде адекватан. То ће бити заједно са модернизацијом судства и заједно са адекватном, не политичком него стручном кадровском политиком, први приоритет нове владе, односно владе која ће наставити континуитет владе Зорана Ђинђића.

Стање опште политичке стабилности у земљи и региону и даља изградња и очување државне заједнице Србије и Црне Горе је важан приоритет и мислим да око тога нема великих дилема. Не знам програм

ниједне политичке странке, која седи у овом парламенту која није за интеграцију наше државе у Европу и свет и свима је јасно да та интеграција не може да буде остварена ако немамо у својој кући, у нашем дворишту, стабилност која нам то гарантује.

Наши краткорочни спољнополитички циљеви у тој области су чланство у Савету Европе, приступање партнерству за мир и почетак преговора о чланству у Европској унији. Почетни кораци на остваривању тих циљева су започети делом и од претходне савезне владе, али је јасно да ће ти кораци бити интензивнији и ефикаснији сада када је, као што знате, јуче формиран Савет министара, а пре тога нови парламент државне заједнице и заједно са формирањем Владе Србије то ће бити по први пут или по први пут у задњих 10-15 година једна унисона спољна политика која ће довести до тога да и са страним партнерима покажемо виши ниво озбиљности и јединствености ставова.

Наставак са започетим економским реформама, приватизацијом и претварањем постојеће друштвене привреде у једну здраву и ефикасну привреду је такође важан приоритет.

Убиство премијера Ђинђића ће имати последица на економске планове који су били зацртани за ову годину. Већ сада је јасно да ће раст бруто друштвеног производа бити мањи од 5%, колико је предвиђено. Процена надлежних министара, министра Ђелића је да ће то бити негде око 3,5%, док ће планирана инфлација, која је предвиђена на 9%, бити нешто већа. Да подсетим да је ова влада под вођством Зорана Ђинђића инфлацију од 113% у 2000. години свела на 41% у 2001. и на 15% у 2002. години.

Такође, 2002. године потрошачка корпа је била вредна 3,32 просечне плате, а у септембру 2002. просечна потрошачка корпа је била једнака просечној заради. Нормално, то није нешто чиме можемо бити потпуно задовољни, али то је значајан резултат и добар темељ за даље јачање стандарда наших грађана.

Као ни премијер Зоран Ђинђић, тако ни ја, заједно са истим министрима, нећу говорити лажи, добре жеље, неке ствари за које смо сви сигурни да их је јако лепо чути, али да дефинитивно знамо да су неоствариве. Као и претходна влада, односно иста влада, и ова влада ће говорити грађанима истину. Истина је да ће нам требати доста година да достигнемо онај ниво социјалног стандарда, укупног друштвеног и државног стандарда којим ћемо бити задовољни и који ће бити добар за компарацију са осталим државама у нашем окружењу и у Европи.

Влада Србије ће наставити са приватизацијом. Током 2001. године и у првој половини 2002. године су постављени институционални оквири за приватизацију. До 12. марта ове године приватизовано је више од 500 предузећа, од чега 415 на аукцијама, 20 на тендерима и 80 продајом мањинских пакета. За 15 дана ће бити отворена тендерска приватизација Дуванске индустрије Ниш и Дуванске индустрије Врање, а ускоро треба очекивати приватизацију "Беопетрола".

Приход од приватизације у прошлој години је био 355 милиона евра, а приход од уговорених инвестиција више од 300 милиона евра. За ову годину очекујемо кроз инвестиције и кроз приватизацију укупно милијарду евра, по пола милијарде из сваког извора.

У припреми су закон о стечају, закон о регистрацији, закон о предузећима и закон о фонду за давање кредитних гаранција, што ће бити наставак комплетирања правно-формалних услова за ефикасан рад на овом пољу.

У овој години се очекује и око 800 милиона евра донација. У 2001. и 2002. години је тај износ био укупно негде око 1.400.000.000, и он је потрошен, као што знате, на сектор енергетике 304 милиона, сектор за социјална питања 244 милиона, сектор пољопривреде 93 милиона, сектор здравства 86 милиона, сектор образовања 27 милиона, сектор развоја саобраћајне инфраструктуре 83 милиона, развој приватног сектора 83 милиона, развој локалне самоуправе 123 милиона, развој цивилног друштва 73 милиона, директна помоћ буџету 180 милиона евра.

Све активности Владе, од јануара 2001. године, до 12. марта ове године, довеле су и до тога да смо просечну плату, која је у 2000. години била 35 евра, подигли на 102 евра у 2001. години, и на 151 евро у прошлој години. Влада ће наставити са свим активностима које би требало, понављам, даље да дају допринос подизању животног стандарда грађана, али ће тај стандард бити подизан искључиво и само као и до сада из реалних извора.

Влада ће спровести одлуку о увођењу фискалних каси у другој половини ове године. Влада очекује и предвиђа да ће у овој години раст пољопривредне производње бити око 3%, Србија је за време од 2001. до пре неки дан, односно Влада Србије, први пут је почела да исплаћује родитељски додатак, за прво дете у износу од 55.000 динара, за друго дете у износу од 98.000 динара, за треће дете у износу од 130.000 динара. То делује као мала ствар, али то је цивилизацијска ствар и ствар од највишег интереса за нашу

државу.

Имаћете у тексту који ћете добити и детаљнију разраду свих других видова социјалне помоћи. У току 2002. године Влада Србије је, односно у Србији је обновљено око 800 километара путева. За обнављање ових путева Влада је издвојила 175 милиона евра, а 50 милиона евра је обезбеђено из донација. Ускоро ће почети радови (кад кажем ускоро, мислим за неки дан) на ауто-путу Београд-Нови Сад, а у овој години је предвиђено са обнављањем путне мреже 197 милиона евра, којима ће бити обновљено и изграђено 830 километара путева. Почетком јула месеца се очекује почетак рада обновљеног аеродрома у Нишу.

Влада Србије је у протеклом периоду, у протеклих неколико месеци, успела да са страним партнерима договори и формализује откуп 29% државног предузећа за телекомуникације "Телекома", што ће створити много боље услове за даљи општи развој тог сектора у нашој држави.

Очекујемо да ова скупштина усвоји закон о железници, да ова скупштина усвоји закон о телекомуникацијама, који подразумева стварање агенције за телекомуникацију и издавање лиценци, стратегију развоја радиодифузије, план распореда фреквенција, стратегију развоја рачунарских мрежа у нашој држави.

Очекујемо такође да ова скупштина у најкраћем року усвоји измене правосудних закона који ће омогућити да судство напусте компромитовани и корумпирани кадрови, који су протекле две године опструирали напоре државе да се обрачуна са криминалом. Ово није никаква чистка у правосуђу, ово није никаква освета, ово је јасан однос према јасном стању ствари. То сам говорио и на почетку и мислим да примере за постојање мањинског, али активног и опасног дела судства, сви ви имате сами.

Косово и Метохија је, нажалост, скоро можемо рећи вечна тема за политичаре у Србији. У задњих десет или петнаест година та тема

није ишла у оном правцу којим би било ко у Србији могао да буде задовољан, без обзира на велике речи, на трубе, гусле и зурле, које су се чуле уз велико задовољство оним што је постигнуто на Косову и Метохији. Постигнуто је то да то сада није територија под сувереном контролом наше државе, него да је то територија под патронатом међународне заједнице.

Од усвајања познате Резолуције 1244, до данас, држава Србија, СРЈ, а сада државна заједница Србија и Црна Гора, испунила је све обавезе из те резолуције. Међународна заједница није испунила ни половину обавеза које су предузете. Зато је премијер Ђинђић пре извесног времена, заједно са својим сарадницима из српске владе, из општег политичког окружења, јасно покренуо процес који би требао да доведе до тога да ускоро (то ускоро мерим годинама, неколико година) дођемо до коначног статуса Косова и Метохије, до коначног статуса који ће бити, не даљи извор проблема и нестабилности, него управо јасна стабилизација, безбедоносна и свака друга, на тој територији.

Оно што ће остати у аманет нама који ћемо наставити оно што је претходна Влада, под вођством Зорана Ђинђића, почела да ради, је и Косово и Метохија и очекујем да данас, после свега онога што се десило, буде мање оних који су то гледали као дневно политичку, неосмишљену, провидну и лошу иницијативу премијера, да око тог програма и те стратегије окупимо све наше снаге, не на националном, или не само на националном основу, него и на демократском, стручном, и да свако у оквиру својих могућности помогне да тај процес пред онима из међународне заједнице, пред Албанцима на Косову, буде представљен као озбиљан пројекат свих оних који желе да свој посао политичара на било ком нивоу власти обављају на ваљан начин.

Даме и господо посланици, када је ова скупштина бирала Владу премијера Ђинђића (не сећам се да ли је то био 25. или 28. јануар 2001. године), убијени премијер је обећао, између осталог, почетак процеса

приватизације. Приватизација је добила свој прави замах и већ сада можемо да кажемо да ћемо у току ове године имати више од половине приватне привреде, односно више од половине запослених у приватним предузећима.

Обећао је и успостављање омбудсмана, односно народног адвоката. Предлог закона који треба да дефинише ту област је већ дуго у парламенту и од вас зависи када ће ово обећање бити остварено.

Редовну исплату пензија - након неколико деценија се десило да пензионери у току једне године, у последње две године, добију 12 пензија, да буду сигурни у датуме када ће те пензије бити исплаћене. Те пензије нису довољне, те пензије јесу мале, али, као што знате, те пензије се добрим делом исплаћују из буџета, што представља још једно додатно оптерећење за тај исти буџет.

Наставиће се са том праксом. То није пракса, то није посебно достигнуће, то је враћање на цивилизацијске стандарде, који морају да постоје.

Обећано је од премијера Ђинђића и враћање дугова које је држава имала према грађанима, на основу дуговања за социјално давање. Сви ти дугови су враћени. Обећане су инвестиције у инфраструктуру и енергетику. Рекао сам вам, већи део тих података, ви већ сами знате, можемо да кажемо - ево, на крају смо зиме, са искуством две или три тешке зиме, да није било никаквих проблема у тој области. Свако од вас ко је дошао данас на седницу, могао је да се увери у ново стање саобраћајне инфраструктуре, и то је остварено.

Влада Зорана Ђинђића је обећала пораст плата и куповне моћи становништва и о томе сам говорио. Петоструко је номинално повећана плата и да не цитирам колико је било реално повећање за ове две године, али можемо да меримо са десетинама процената реално повећање тих плата.

Обећан је повратак у међународну заједницу и мислим да у то не треба нико да вас убеђује. Обећана је нова пореска политика и строга контрола над прометом нафте, цигарета и друге акцизне робе. Сведоци да је и то у потпуности остварено. Један део обећања и није дошао до своје потпуне реализације и ја очекујем да се тај процес настави, да даље активности Владе Србије, да даље активности Парламента и свих других институција у овој држави заједно допринесу да се све те обавезе и обећања испуне.

Ја лично, људи из Владе, људи из Демократске странке, посланици Демократске странке, а сигуран сам и посланици ДОС-а, имамо своју не само формалну него и личну одговорност да овај посао буде настављен, из осећања пијетета према убијеном премијеру Ђинђићу. Од мене немојте очекивати да личим на премијера Ђинђића. Немам никакву амбицију да и на корак могу да приђем ономе што је он значио у овој држави, али од мене очекујте у оном смислу, његовом осећању за визију, за дефинисање циљева, за дефинисање јасне стратегије и механизма којима ти циљеви треба да буду остварени. Не желим ни да покушам да мислим да могу у томе да се поредим са њим, али од мене очекујте, у мени очекујте човека који ће са истом одлучношћу, заједно са другима, решавати све ситуације које ће личити на кризне ситуације или које ће бити кризне ситуације у овом времену које је испред нас.

Мислим да смо на крају најтеже кризне ситуације коју смо имали у задњих неколико година и позивам вас, као што сам једном већ учинио, да сви ви, сви они који не осећају одговорност за то што се десило премијеру Ђинђићу, на свој начин, у оквиру свог политичког програма

помогну да се његов програм, програм његове Владе настави и после његове смрти.

У саставу Владе Републике Србије предлажем за потпредседнике Владе Републике Србије др Небојшу Човића, Душана Михајловића, који ће до избора министра обављати и функцију министра унутрашњих послова, проф. др Жарка Кораћа, Јожефа Касу, мр. Миодрага Исакова и Чедомира Јовановића.

За министре у Влади Републике Србије предлажем мр. Божицара Ђелића, за министра за финансије и економије, др Владана Батића за министра правде, Родољуба Шабића за министра за државну управу и локалну самоуправу, проф. др Драгана Веселинова за министра пољопривреде и водопривреде, Александра Влаховића за министра за привреду и приватизацију, др Кори Удовички за министра рударства и енергетике, Марију Рашету-Вукосављевић за министра саобраћаја и телекомуникација, проф. др Драгослава Шумарца за министра урбанизма и грађевина, др Слободана Милосављевића за министра трговине, туризма и услуга, проф. др Горана Питића за министра за економске везе са иностранством, Драгана Миловановића за министра за рад и запошљавање, др Гордану Матковић за министра за социјална питања, проф. др Драгана Домазета за министра за науку, технологију и развој, проф. др Гашу Кнежевића за министра просвете и спорта, Бранислава Лечића за министра културе и јавног информисања, др Томицу Милосављевића за министра здравља, проф. др Анђелку Михајлов за министра за заштиту природних богатстава и животне средине и проф. др Војислава Миловановића за министра вера.

Сви кандидата за министре су присутни, изузев министра Питића који је у Холандији, где потписује меморандум о разумевању о поклону холандске владе у нивоу од за почетак четири милиона евра, за

7/3

НП/ДН

заједничке пројекте у пољопривреди наших и холандских предузећа. Хвала
вам.